

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z wniosku B. K. i E. K.
przy uczestnictwie P. [...] S.A. w L., Oddział w S.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 16 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 26 maja 2015 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną

argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ.).

Skarżąca wskazuje na potrzebę odpowiedzi na pytanie, czy państwowe przedsiębiorstwo energetyczne, które uzyskało posiadanie nieruchomości osób prywatnych w związku z zainstalowaniem urządzeń przesyłowych, o których mowa w art. 49 k.c. i ich dalszej eksploatacji w okresie obowiązywania Konstytucji Rzeczypospolitej Ludowej z dnia 22 lipca 1952 r., może być uznane za posiadacza służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu w dobrej wierze.

Zarówno treść przedstawionego zagadnienia prawnego, jak i argumentacja powołana w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie prowadzi do stwierdzenia, że wystąpiła przesłanka określona w punkcie pierwszym. Przy formułowaniu pytania prawnego umknęło skarżącej, że powinno ono odpowiadać wymogowi pytania do rozstrzygnięcia czyli wyznaczającego dwie możliwe odpowiedzi (art. 390 § 1 k.p.c.). Tymczasem ocena dobrej lub złej wiary posiadacza dokonywana jest w oparciu o ustalone stany faktyczne, a ich wielość nie pozwala na udzielenie odpowiedzi twierdzącej lub przeczącej. O ile bowiem przedsiębiorstwo państwowe w okolicznościach opisanych w zagadnieniu może, co do zasady, być uznane za posiadacza w dobrej wierze, o tyle czy takim posiadaczem było w dacie objęcia nieruchomości osoby fizycznej w posiadanie w zakresie służebności odpowiadającej służebności przesyłu, decyduje ustalony stan faktyczny, którego ocena uchyla się spod kontroli Sądu Najwyższego z mocy art. 398¹³ § 2 *in fine* k.p.c. Marginalnie dodać trzeba, że większość powołanych przez skarżącą orzeczeń Sądu Najwyższego dotyczących dobrej wiary przedsiębiorstwa państwowego przy obejmowaniu nieruchomości w posiadanie odnosi się do sytuacji, w której urządzenia przesyłowe posadowione zostały w okresie do transformacji ustrojowej w 1989 r. na gruncie stanowiącym własność Skarbu Państwa.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[l.n]